

ובהזרה בהיים

גליון שבועי במשנת מרן האור החיים הק' זיע"א

נס"ד, גליון רכ"ח, פרשת בראשית תשפ"ד

אור הישועות

ישועות, סיפורים ועובדות נפלאים
בזכות רבינו

תורמים ונושעים!!!

קחו חלק בהפצת הגליון ובספרי רבינו האור החיים הק'
ותזכו בעזרת ה' להיות חלק מסיפור הישועות

צילצלו כעת לטל': 02-8048333

שלחן שבת עם האור החיים

פודיש האור החיים בהגשה מעובדת ובשפה בלתי
לילדי נשמעת צילה ע"ה בת זורה צביה ומאיד"ל

סוד הנחש - הטשטוש והבלבול

ובכך מתיישבים כל הדקדוקים שבפסוק, ומובן כיצד ראתה האשה שהעץ טוב למאכל ונחמד להשכיל, שהרי טעמה ממנו. וכן מובן מדוע הקדימה ואמרה שהוא טוב למאכל, קודם שאמרה שהוא תאוה לעיניים, אף שהעיניים רואות קודם שהפה אוכל, כיון שבתחילה טעמה מהעץ, ורק מתוך טעמה את טעמו, והכירה במעלתו, נתנה אל ליבה להתבונן גם במראה פירותיו. ומבואר גם מה שדקדק הפסוק ואמר בתחילה 'כי טוב העץ למאכל', ושוב חזר ואמר 'וכי תאוה הוא', ושינה בלשונו, לפי שבתחילה אכלה מהעץ עצמו, וראתה שטוב הוא למאכל, ומתוך כך התבוננה בפירותיו וראתה 'וכי תאוה הוא לעיניים', הוצרכה התורה לכתוב 'הוא' כדי ללמדנו שמדובר על הפרי ולא על העץ עצמו, וחזרה וכתבה 'ונחמד העץ להשכיל' לפי שעה חוזרת התורה לדבר על העץ עצמו, שהרגישה את תוספת השכלתה שבא לה על ידי הטעמה מהעץ עצמו.

כל זה גרם לה לקחת גם מפרי העץ ולאכול, כמו שאומר הפסוק לאחר מכן 'ותקח מפריו ותאכל'. ואף שידעה שפרי העץ אסור לה באכילה, מכל מקום מאחר ולא ידעה שהנחש הוא היצר הרע, שנשלח על ידי הקב"ה לנסותה, ולא שמה ליבה להיזהר ממנו, נתבלבלה דעתה מהרגשת מעלות העץ, ואכלה גם מהפרי עצמו. או שהוא מפני שסברה שמה שקיבלה את מצות ה' שלא לאוכל מעץ הדעת היה בטעות, לפי שלא היתה מודעת למעלת העץ, ולכך היתה סבורה שאינה מחוייבת ועומדת באיסור זה.

הדרך להינצל - להתכונן מתחילה

הלימוד לדורות מפרשה זו הוא, שדרך היצר הרע הוא שמעמיד את האדם במצב חדש שלא היה מוכן לו קודם לכן, ועל ידי זה גורם לו בלבול וטשטוש, ואזי הוא נופל בחטא. וכדי לעמוד כנגדו, על האדם לדקדק היטב בדברי התורה, ולידע מתחילה שהשם יתברך ברא יצר הרע לנסות את האדם לבחון אם באמת אוהב את בוראו, ולקבל על עצמו לשמור על כל ציווי התורה, ועל ידי כך גם כשיגיעו הנסיונות, לא יתבלבל ויאבד עשתונותו, שהרי ידע מתחילה לקראת מה הוא הולך, ועל ידי זה יצליח להתגבר ולעמוד בהם.

ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל (ג, ו). פסוק זה מתאר את השתלשלות חטאה של חוה, אם כל חי, שעברה על ציווי הבורא ואכלה מעץ הדעת, ומחמת זה נתקללה לדורות לסבול צער הלידה ושאר עניני צער. עלינו להתבונן במשמעות הפסוק, ולהבין מה גרם לה לחוה לטעות ולעבור על ציווי ה'. שמתוך כך נוכל להבין את דרכי היצר בסותו לפתות את האדם לעבור עבירה, ונדע כיצד לעמוד נגדו ולא ליפול ברשתו.

האיסור רק 'פרי העץ'

העיון בלשונה של חוה במה שהשיבה לדברי הנחש מעלה, שדקדקה לומר שהאיסור הוא רק על 'פרי העץ' - 'ומפרי העץ אשר תאכל' - הנה אמר אלוהים לא תאכלו ממנו, ונראה מדבריה שסברה שמתיר לטעום מהעץ עצמו, מענפיו או מעליו, ורק פרי העץ הוא שנאסר באכילה. ואף שה' בציוויו לא הכיר את פרי העץ, אלא סתם ואמר 'מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו', יתכן שהאדם בהעבירו לחוה את ציוויו ה' הזכיר את פרי העץ, או שסברה שהאיסור הוא רק על פירות העץ שהם ראויים לאכילה ולא על שאר חלקי העץ שאין בהם טעם ואינם ראויים לאכילה.

חוה טעמה מהעץ עצמו

לפי זה ניתן לומר, שמאחר וחווה היתה סבורה שאין איסור לאכול מהעץ עצמו אלא רק מפירותיו, לקחה חוה חתיכה מהעץ וטעמה ממנו, וכיון שטעם עץ הדעת היה שווה לטעם פריו כמבואר במדרש, נוכחה לראות שה'עץ' עצמו טוב אף הוא לאכילה, וזהו שאומר הפסוק 'ותרא האשה כי טוב העץ למאכל'. ואחר שראתה כן, נתנה ליבה להתבונן שוב בפירותיו וראתה שיש בהם ענין מיוחד שהם תאוה לעינים, וזהו שאומר הפסוק 'וכי תאוה הוא לעינים', כלומר, הפרי, ולא העץ שבו דבר הפסוק בתחילה, ושוב חזר הפסוק ואומר שעל ידי אכילתה מהעץ הבחינה שנחמד העץ להשכיל, שהרגישה שמוסיף בה השכלה מיוחדת, ובכך נתאמתו אצלה דברי הנחש שאיסור האכילה היה רק כדי שלא יסיפו דעת וידמו לאלוקים.

במקום לשלם לרופא שילם כרטיס טיסה לציון רבינו - וזכה להירפא בדרך פלאי

סיפור הרב חיים שטיינער מניו יורק; שמעתי סיפור פלאי מבעל המעשה גופא, ויש לי את הזכות לפרסמו לתועלת הרבים.

אספר דברים כהווייתם. שוחחתי עם יהודי חשוב ומבוגר אשר תיר לי את סדר ימו. הוא מתעורר מידי יום בשעה שלוש לפנות בוקר, לקביעת לימוד עם חברותא. בהמשך יש לו חברותא מיוחדת ללימוד אור החיים במשך מחצית השעה. "אספר לך" לחש לי "מה מסתתר מאחורי קביעות הלימוד המיוחדת הזו..."

לפני שמונה שנים אירע לי מקרה מוזר לחלוטין. נשכתי בטעות את לשוני, אבל הנשכיה היתה כה עצמתית שהלשון פשוט נחתכה. לאחר 'עזרה ראשונה' פניתי למומחה בתחום. הלה בדק את הלשון והודיע שאין מנוס מלנתח אותה - אך עוד לפני ששלב כלשהו בטיפול מתחיל, יש להקדים ולשלם \$ 1,800.

יצאתי מהמשרד שלו, והתחלתי להרהר: מניין אשיג את כל הכספים שידרוש הניתוח? ואז נזכרתי פתאום בסיפור: יהודי שאיבד את כח הראייה ר"ל, התרפק על ציון האור החיים הק' והתחייב שאם ישוב אליו כח הראייה יקבע לימוד קבוע בספרו - והנס התרחש! אמרתי לעצמי: במקום לשלם \$ 1,800 כדמי קדימה לרופא - בוא נשקיע את זה בכרטיס טיסה מידי לארץ ישראל...

רכשתי כרטיס הלוך וחזור (כרטיס מידי במחיר הזה הוא דווקא לא יקר), וטסתי מניו יורק לארץ הקודש. היישר משדה התעופה נסעתי להר הזיתים ונעמדתי בצמוד לציון הק'.

שפכתי את ליבי באמירת כל תהלים, ולאחר מכן אמרתי האידיש כהאי לישנא: "כ'נעם זיך אונטער אז איך וועל מאכן א קביעות אינעם ספר אור החיים הק', און בזכות זה זאל איך נישט דארפן אנקומען צו קיין דאקטורים, נא דער ספר אוהחה"ק אליינעם זאל זיין דער רופא. - "אני מקבל על עמתי קביעות לימוד בספר אור החיים הק', ובזכות זה לא אצוק לרופאים - רק ספר אור החיים בעצמו יהיה הרופא..."

סיימתי את התפילה, עזבתי את המקום בצעדים בטוחים אם תחושה טובה. מהר הזיתים נסעתי בחזרה היישר לשדה התעופה, כדי להספיק את הטיסה חזר שהמתנה לי. עליתי על המטוס, התמקמתי בכסא הנוח, ומרוב שהייתי מותש נפלה עלי ידי תרדמה חזקה. כאשר התעוררתי כבר נגעו גלגלעי המטוס בשדה התעופה הניו יורקי.

"ברוכים הבאים לנו יורק. ותודה שטסתם עם...". משהו בתחושה היה שונה. היכן הכאבים החזקים שליוו את לשוני מאז התאונה העצמית? הגעתי הביתה ונדהמתי לגלות שהלשון פשוט מתאחה בכוחות עצמו, ללא טי'ול, ללא ניתוח, ומש היינו כחולמים.

עד כאן סיפור הזקן. עמדתי מולו נדהם. בלעתי כל מילה אך התקשיתי להאמין לסיפור הפלאי. בליט ברירה הוא נאלץ לפנות את הפה. להראות את הצלקת שנתרה לו שם מאז המקרה...

הסיפור כל כך תפס אותי, שאף אני התחלתי ללמוד אור החיים הק'. (מוסף שבת קודש פר' בלק תשע"ו עמ' 32)

גם אתם זכיתם לישועה בזכות רבנו האור החיים הקדוש?

כתבו לנו לפקס: 077-4702681
או למייל המערכת: p0774702681@gmail.com

באור ההלכה

נידון הלכתי מרתק במשנת רבינו האור החיים

קדימה למזון בצבע שחור

וְיִהְיֶה עֶרֶב וְיִהְיֶה בֹקֶר (א, ה).

שאלה מעניינת נשאל הגר"י זלברשטיין זליט"א, כשמגשים לאדם שני סוגי מאכלים, אחד שחור ואחד לבן, [כגון עוגה שחורה ולבנה], את מי יקדים?

והשיב: אולי יקדים את השחור, וכמו שמצינו במסכת שבת דף עז ע"ב 'מאי טעמא עיזי מסגן ברישא והדר אימרי? כבריינו של עולם דבריישא חשוכה', ויש בזה רעיון מוסרי שדרכם של צדיקים תחילתם חושך וסופה אורה. ויעוין באור החיים (תחילת בראשית) שכתב: ולא יאמר אדם בראותו כל כך ירידת ישראל כי ח"ו אבדה תקותם, לא כן הוא, אלא יבוא בסוף אור. וכעין זה סיפר ר' אהרן קוטלר על רבי משולם איגרא כשבא לבית הכלה הביאו לשלחן כוס עם קפה שחור, וליד זה נקנן חלב וצלחת עם סוכר. כיו שיוכל ליטול מזה ומזה כמה שיחפוץ וימהל בהם את הקפה. אבל בהיותו ילד עני שלא ראה קפה מימיו לא ידע מה אוכלים ומה שותים קודם, והחליט הלא

בגמרא נאמר שאכילה קודמת לשתיה, אם כן נטל את הסוכר ואכלו. עתה צריך היה להחליט מה לשתות קודם, את הקפה או החלב, שוב השתמש בכללי הגמרא (במסכת שבת דף עז ע"א) שלילה קודם ליום ועזים קודמים לכבשים מכאן שצריך להקדים את השחור ללבן, (שאל אביך ויגדך), ואולי יש לנהוג כך למעשה.

והנה בשלהי כריתות תנן "כבשים קודמין לעזים בכל מקום, יכול מפני שהן מובחרים, ת"ל ואם כבש קבנו". וצ"ב א"כ מדוע באמת כתבה התורה ברוב המקומות את הכבש קודם לעז. תשובה נאה מצינו ע"פ גמרא דידן, דהנה כידוע שבחולין היום הולך אחרי הלילה שלפניו שנאמר 'ויהי ערב ויהי בוקר', ואילו בקדשים הולך אחרי היום שלפניו, וזה רמזה התורה בידינו הקרבנות שהקדימה את הכבש שהוא לבן ומרמז ליום לפני העז שהוא שחור ומרמז ללילה, להורות שבקדשים העז הולך אחר הכבש, הלילה הולך אחר היום שלפניו, עכ"ד הנפלאים.

חידה שבועית:

מאיזה מביא רבינו ראה שחווה טעמה מהעץ עצמו (הורידה חתיכת עץ ואכלה)? פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל: p0774702681@gmail.com או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים ושם הפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור החיים הק' המובאים במאמר שבדיש הגליון. 4. בני חו"ל מתבקשים לכתוב כתובת (אדרעס) בארץ ישראל למקרה של זכיה, שישלח לשם.

בין שולחי התשובות תערך הגרלה על הספר 'חיים כולכם היום'.

(חלק תשרי-אדר). דרכי חיים והליכות אדם על פי משנת רבינו האור החיים זי"ע, מסודרים ומחולקים לכל ימות השנה ולמועדים.

שם הזוכה פרשת מטות מסעי: ה' יצחק ידידיה ממוז'דיעין עילית.

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים ובעמלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

ובאופן זה, מדי שבע שנים סימו ללמוד ברבים לכה"פ פעם אחת את כל הספר. (א"ה: כשהוזכר הדבר בקודש פנימה בליל יומא דהילולא - ט"ו בתמוז תשס"ג, התבטא מרן שליט"א בענותותו: "דער קהל האט געלערנט, און איד בין אויך איינער פון די קהל געוועזען...") (מתוך מאמרו של הרב חיים יהושע זאב אורן הי"ו בירחון "צעירי ויו"ניץ", תמוז תשנ"ה)

בנין סגולי לאמונה

"הלימוד 'אור החיים' לביל ששי - אם ביחיד אם בצוותא - היה מהענינים החשובים ובנין סגולי לאמונה. וכשישתי בחדרו של אדמו"ר ז"ל [הלא הוא חותנו בעל הברכת אברהם' מסלונים זצוק"ל] ראיתו לומד חומש עם 'אור החיים' עד אחר צהרי חצות הלילה..." (האדמו"ר רבי שלום נח מסלונים זצוק"ל בספרו 'מתיבות שלום') הפרשה.

קבע שיעור לתושבי השיכון

בשנות כהונתו כאב"ד ור"מ, קבע כ"ק מרן אדמו"ר בעל הישועות משה מוויז'ניץ זצ"ל ותיקן ללמד ברבים שיעור ב"אור החיים" הק' מדי ליל שיש, והיה מוסר את השיעור בעצמו, ברוב עם הדרת מלך. וזה היה סדר הישיבה: ראשונה של השמיטה התחיל את הלימוד השבועי מתחילת הפרשה עד כמה שהספיקו ללמוד במשך שעת השיעור. בשנה השניה התחיל ב"שני", בשלישית ב"שלישי" וכו'. והיה אם סיימו את הפרשה ועדיין נותר זמן ללמוד (בפרט בשנים בהם התחילו את השיעור ב"ששי", "שביעי"), חזרו ללמוד מתחילת הפרשה.

הנהגת רבינו בער"ש קודש בלימוד הלכות עדות והרהור תשובה בקידוש הלילה

בספר 'הקונטרס היחיאל', (יצא לאור לפני יותר ממאה שנה) מביא, ששמע מוקני הספרדים שכשהיה החיד"א במדינות פולין אצל הצדיקים מחצרות החסידים, שאלוהו שיספר להם איזה מנהג טוב של רבו האור החיים הק' [וכ"כ הרי"א] מרגליות ששמע כן מוקני הספרדים] כי מרן הבעש"ט זי"ע הפליג מאד שבחבו לכן בקשו ממנו שיספר להם איזה דבר על רבו. ואמר להם החיד"א שהאור החיים הק' הנהיג בישיבה שלו ללמוד קביעות שיעור בשו"ע חו"מ ס"ל ל"ד הלכות עדות, להכין את הנפש לקדש בליל שבת להעיד על בריאת שמים וארץ, וכשהיה האור החיים הק' עומד עם כוס הקידוש היה מהרהר בתשובה והיה בוחן ובודק בגנאי נסתרות האם הוא נקי מכל פסולי העדות שלמדנו היום בסימן ל"ד. וכתב הג"מ רבי שמואל אהרן לידער וזכרנו בברכה שכן היה המעשה עם רבינו בעל התולדות יעקב יוסף זי"ע מפולנאה, שרבינו החיד"א זי"ע היה אצלו בשבת, ולפני קידוש שאל ה'תולדות' מהחיד"א שיספר לו מנהג טוב מרבו האור החיים הק' וסיפר לו כל הנ"ל, והיה זה בשעה שכבר עמד רבינו התולדות עם כוס הקידוש המלא בידו, מרוב התפעלות נפל כוס היין מידו של ה'תולדות', ונכנס לחדרו למשך כמה שעות... כשיצא רבינו ה'תולדות' מחדרו, שאל אותו החיד"א 'מה כבר אמרת ליך שכל כך נבהלת...?' כך היה דרכם של תלמידי בעש"ט, ששמעו סיפור היו הדברים נוקבים חדרו בטן, ותיקן קיימו את הדברים בתכלית השלימות. נכנס ה'תולדות' לחדרו ועשה תשובה על תשובה בכל בדיק נפשו, עד שמצא עצמו ראוי לקדש על היין כעד כשר. וכ"כ החיד"א בסידור, ובספר 'ככר לאדן' המיוסד על הסידור, וכן בספ"ק בכ"מ שיש להרהר בתשובה לפני תחילת קידוש, מקור הדברים ממה שמענו מרבו האור החיים הק', וכאמור שהיו לומדים בישיבתו בכל יום שיש הלכות עדות. זי"ע וכו"כ אמן.

(הגרמ"י רייזמאן בשיעורו ט"ו תמוז תשפ"ג)

לימוד ושינון בתורתו של האור החיים הק'

על מנת לעודד את הלימוד וההבנה בפירוש הקדוש יוצאין מכון 'לאור באור החיים' במינים שבועי של מכתב שבועי נושא פרסים שיערך בעזרת ה' מידי מוצ"ש בשעה 22:00 בקו טלפון ייחודי מבית פון קליק.

או אך כשתתפס:

מחייגים במוצ"ש לקו הטלפון:

09-3750181

מקיישים את קוד החידון: 12972

וכמציפים לחידון.

המשתתף שיגלה את הבקיות המרשימה ביותר יקבל ב"ה שי מיוחד.

חייגו: 073-2951871

להאזנה לשיעורי הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א

מחברים לחיים

תורתים סטים ורואים ישועה

לפרטים: 02-8043333

זבקים בתורת ה'אור החיים'

ליקט נפלא מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע קטעים מהאגדה לשיעור ליל יום טוב וסוד השנה מצוות מהחיד"א רבינו אור החיים מודר שבו חיים

מוקד הוצאת ספרים 1800-22-55-56